

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران (توفان)

۲۰ اپریل ۲۰۲۰

هجوم «ویروس کرونا» گذرا، ولی تأثیرات آتی، ابعادش عمیق و ماندگار

مسئله هجوم «ویروس کرونا» مدتی دوام خواهد آورد و نقش مخربی در اقتصاد و جامعه ایفاء خواهد کرد و صدها هزار انسان جان خویش را در مبارزه با این ویروس به علت نظام حاکم سرمایه‌داری سودطلب از دست خواهند داد. عده‌ای مُصرّ اند که این ویروس را ساخته آمریکائی‌ها دانسته که برای مبارزه با اقتصاد جمهوری چین توزیع کرده‌اند. حتی سخنگوی وزرات امور خارجه چین نیز بعد از سکوت نخستین، به این امر توسط حضور نظامیان امریکائی در چین اشاره کرد. دولت روسیه نیز از نقش آزمایشگاه‌های جنگ بیولوژیک امریکا در گرجستان در همسایگی ایران، علیه ایران، روسیه و ترکیه پرده برداشت. البته از دست امپریالیسم امریکا نه تنها این جنایت، بلکه هر جنایت غیرقابل تصویری، که ابعاد تخیل انسان‌ها به آن قد نمی‌دهد، برمی‌آید و آنها این تبهکاری‌ها را بارها در جهان و نه تنها در چین، جاپان، کُوریا، ویتنام و... به اثبات رسانده‌اند، ولی اگر استناد درست یا نادرست به این امر مبنائی باشد که تأثیرات مخرب این ویروس را نادیده بگیریم، دستکم ارزیابی کنیم و از تحلیل ابعاد عمیقش خودداری نمائیم و یا نسبت به آن بی‌مبالا شویم و در حفظ سلامت خود سهل‌انگاری نشان دهیم، دست ارتجاع را در بی‌توجهی نسبت به سرنوشت مردم بازگذاشته‌ایم و مسؤولیتش را کاهش داده‌ایم. این است که مصلحت سیاسی در این است که از درگیری در این مسایل تخیلی، که صحت و سقم آن در آینده نزدیک بر ملا نمی‌شود و اظهار نظر قطعی در موردش فعلاً قاطعانه ممکن نیست، غوطه نخوریم و به مسائل مشخص و زنده روز، که با زندگی میلیون‌ها مردم در ارتباط است، توجه کنیم.

این که این ویروس ساخته دست بشر در آزمایشگاه‌های امریکائی هست یا نیست، در این بحث نقش اساسی ندارد، زیرا ما به تأثیرات اجتماعی و اقتصادی آن برخورد خواهیم کرد و در طی مقالاتی چند، جنبه‌های گوناگون آن را در طی شماره‌های آینده بررسی می‌نمائیم. تأثیرات این ویروس تمام عرصه‌های زندگی بشر را در سراسر جهان دربرمی‌گیرد. جهان بعد از «کرونا» دیگر جهان قبل از «کرونا» نخواهد بود. این است که نمی‌شود در طی یک مقاله به همه این مسایل پاسخ داد و جنبه‌های گوناگون آن را در چند خط بررسی نمود.

آنچه روشن است جهان بعد از «کرونا»، جهان سرمایه‌داری و امپریالیستی باقی خواهد ماند و پراکندن هر توهمی در این عرصه، که گویا سوسیالیسم پیروز شده و «اتوماتیسمی» در گذار مراحل تولیدی در کار است، ریختن آب به آسیاب رویونیسم و فریب طبقه کارگر است. ارتجاع سرمایه‌داری حاضر نیست علی‌رغم فجایعی که موجودیتش برای

بشر به وجود می‌آورد، حضور نحسش را از عرصه جهان داوطلبانه و بدون مقاومت خونین و بی‌رحمانه برگرداند و خود را منحل گرداند. مناسبات تولیدی بعد از «کرونا» هنوز سرمایه‌داری باقی می‌ماند زیرا این مناسبات را تنها با قهر انقلابی به دست نیروی طبقه کارگر، که به حزب طبقاتی‌اش یعنی حزب طبقه کارگر، که ستاد فرماندهی وی در جنگ طبقاتی است، متکی باشد، می‌توان تغییر داد و مناسبات سوسیالیستی تولید را مستقر نمود و در طی زمان به تولید اشتراکی و دولتی پرداخت و به استثمار فرد از فرد خاتمه داد. ولی این توازن قواء در جهان هنوز به نفع سرمایه‌داری و کنسرن‌ها و دولت‌ها و نیروهای سرکوب آنهاست و علی‌رغم نابسامانی غیرمنتظره اخیر، هنوز قادر هستند، سربلند کنند و زالوار به زندگی خویش ادامه دهند. هجوم «کرونا» ضربه سختی به «حقانیت» این ساختار سرمایه‌داری و به ویژه به چهره آرایش کرده آنها زد و به مردم ماهیت این نظام عوام‌فریب را، که خون مردم را می‌مکند و زیرپایشان را خالی می‌کنند و برای زندگی آنها پیشیزی ارزش قابل نبوده و نیستند، در بسیاری جهات برملا ساخته است.

در اینجا دیگر اندیشمندان سرمایه‌داری و نوکران نظام نئولیبرالی اقتصادی با ضربه مهمی که خورده‌اند، قادر نیستند بدون پذیرش صدماتی چند از «حیثیت» و «حقانیت» نظام کنونی حمایت کنند. ضربه غافلگیرانه‌ای که به این نظام خورده است، صف‌بندی طبقاتی قبلی را درهم شکسته است. طبقه کارگر و زحمتکش‌ان در یک صف قرار گرفته‌اند و سرمایه‌های کلان و نجومی در جانب دیگر اند. سرمایه‌های بانکی، سرمایه‌های موادغذائی و کشاورزی، سرمایه‌های پتروشیمی و دارویی، سرمایه‌های بزرگ صنعتی، لجستیکی و تسلیحاتی از این بحران سودهای کلان می‌برند و دولت‌های خودی آنها در حال نجات سرمایه‌های درهم‌تنیده و ورشکسته آنها در بازار بورس است. دولت‌ها تبلیغ و تشویق می‌کنند که سهام‌داران کوچک وارد بازار بورس شوند و سهام شرکت‌های تسلیحاتی را بخرند، زیرا به سرمایه‌های عظیم برای تدارک جنگ و خروج از بحران نیاز دارند.

مبارزه با ابعاد «کرونا» در جامعه زمینه را مهیا ساخته است تا بار دیگر هزاران میلیارد دالر به جیب بانک‌ها ریخته شود و بانک‌ها و سرمایه‌های بورس ورشکسته نجات پیدا کنند. این اقدام مودبانه را، که نقش تعیین‌کننده برای نجات نظام دارد، عوام‌فریبانه کمک به همه مردم و دل‌جوئی و حمایت همگانی می‌نمایانند. حمایت بی‌دریغ و بدون قید و شرط از بانک‌ها باید «حمایت از تولیدکنندگان در مجموع» قلمداد شود. در این وضعیت میلیون‌ها خرده‌پا و تولیدکنندگان خرد و سرمایه‌های کوچک ورشکسته شده به کام نهنگان سرمایه فرو می‌روند و انحصارات را تقویت می‌نمایند. انحصارات امکان می‌یابند که با خیال راحت با اشاره به حضور «ویروس کرونا» محیط تولید را تصفیه و «پاکیزه» کنند و نیروهای «اضافی» و «پرهزینه» را پاکسازی نمایند. صف ورشکستگانی که خرد می‌شوند و به دامن پرولتاریا پرتاب می‌گردند، بسیار گسترده است. بسیاری از سرمایه‌داران طبقات متوسط نیز قادر نیستند در شرایط و فشار رقابت بعدی دوام آورند و فرو می‌پاشند. بحران بیکاری حتی نیروهای آموزش‌دیده و کارشناس را هم دربر خواهد گرفت و به فقر در جامعه دامن خواهد زد.

سرمایه‌داری کوشش خواهدکرد تا از «معجزه» کرونا استفاده کند، تا بر بحران‌های درونی و بن‌بست‌های کنونی نظام سرمایه‌داری غلبه نماید. ایجاد رعب و هراس از بی‌خانمانی، گرسنگی، فقر، درماندگی کار روزمره است و افزایش ساعات کار و حتی کار در شش روز در هفته در تحت لوای «همبستگی ملی»، «همه با هم» که در واقع همان «همه با ما» برای نجات اقتصاد سرمایه‌داری باشد، دور از انتظار نیست. لگدمال‌کردن حقوق دموکراتیک انسان‌ها، ممانعت از برگزاری تظاهرات قانونی، حتی با توجه به مقررات بهداشتی و رعایت آنها، ایجاد جوئی از وحشت و خفقان تا قوانین غلاظ و شداد از مجالس آنها در سراسر اروپا بدون مانع و مقاومت بگذرد، تدارک مقابله با بحران و دفاع بی‌رحمانه از موجودیت نظام سرمایه‌داری در زمان بعد از بحران است. نظام مسلط به سرکوب، ایجاد هراس و دروغ نیاز دارد تا به

دموکراسی، مبارزه، مقاومت و حقیقت. در چنین وضعیتی که سازمان رهبری‌کننده طبقه کارگر در تمام این کشورهای سرمایه‌داری به علت خیانت رویزونیسم ضعیف و بی‌دورنماست، بورژوازی انحصاری فرصت کافی دارد تا از هم اکنون خویش را برای دفاع از خود و جا زدن «حقانیت» خویش آماده کند.

بورژوازی امپریالیستی تکیه خویش را فوراً بر تبلیغات دست‌راستی و فاشیستی خواهد گذارد و به تقویت نیروهای فاشیستی خواهد پرداخت و همزمان تلاش می‌کند از انتقادی که نسبت به سیاست‌های ارتجاعی و ضدبشری نئولیبرالی وجود دارد، که مردم با نتایج فاجعه‌بار آن روبه‌رو هستند، با گردشی ماهرانه به اهمیت نقش دولت تکیه نماید، که در فضای عمومی مورد تأیید مردم نیز می‌باشد. ولی دولتی که سرمایه انحصاری در پی آن است، دولتی برای حمایت از سرمایه‌داران بزرگ، تأمین منافع مادی آنها در عرصه ملی و جهانی است و باید زمینه‌های مقاومت مردم را، که تلاش دارند، دست سرمایه‌های انحصاری و خصوصی را قطع کنند، با تقویت قوای دولت و قوای سرکوب مهار نماید، تا خطری متوجه مناسبات تولیدی سرمایه‌های امپریالیستی نشود. این سیاست سرکوب‌گرانه و استبدادی با هنر سخنوری و تبلیغاتی و انجام شست و شوی مغزی با سخنان و تئوری‌سازی اندیشمندان سرمایه‌داری همراه می‌شود، تا ادامه استثمار را توجیه کنند و با عقیم‌کردن فکری پرولتاریا مانع تجمع آنها در حزب واحد طبقه کارگر برای انجام یک انقلاب پرولتری گردند.

نخستین گامی که بورژوازی امپریالیستی برمی‌دارد تقویت تولید و مناسبات حاکم بر آن است و در این راه به نیروی قدرتمند سرکوب نیاز دارد. جامعه از جانب حاکمیت و دولتش به سمت راست کشیده می‌شود، تا در مقابل نارضایاتی عظیم توده کار و زحمت، که با این وضعیت و شیوه حل آنها موافق نیستند، آمادگی کامل داشته باشد. این مبارزه از هم اکنون با سرعت آغاز شده است و صف‌بندی‌های دو طرف روز به روز نمایان‌تر می‌گردد.